

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt LXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

CAPVT LXX.
FIDEMIVM,

*Vulgò Femy, in finibus agri Cameracensis, ses-
quimilliarum à Landresio Hannonia opido.*

An. 1081.

Hic cœnobio initium dedere, anno Christi millesimo octogesimo, nobiles Angli duo, qui patriis sedibus abierunt, ut incogniti pacificè Deo alicubi seruirent. Cumque Romam sese contulissent, Pontifex Maximus Benedictinam ipsis regulam præscripsit. Alter eorum, Stephanus nomine, primus huius loci Abbas fuit, estque basilica eiusdem loci S. Stephano protomartyri dedicata.

Hoc porrò cœnobium egregiè auxit Nicolaus Episcopus Cameracensis, eo nomine primus, ut arbitror, itemque Cathedrale Canoniorum eius urbis collegium: adeò ut episcopus iste, & Canonici Cathedrales, secundarij (ut sic loquar) fundatores habeantur. Fuit autem ab annis ampliùs centum viginti, inter Francorum Reges & Belgarum Principes, lis & quæstio de cœnobij huius situ, utrorum videlicet in ditione illud situm existat. Vulgò ditionis Cameracensis esse creditur; sicque arbitri, siue legati partis vtriusque cum Mondiderij anno millesimo sexcentesimo tertio conuentum agerent, iudicarunt.

An. 1603.

Hæc ex manuscripto quodam codice, aliis-

que

que monumentis, Iulianus Ligneus, sacerdos Cameracensis, vir eruditus, nobis per literas significavit.

AFFLIGEMIVM,

Tertio milliari à Bruxella, vrbe regia.

VVetherico monacho S. Petri Gandensis, Romani Pontificis auctoritate, per Flandriam ac Brabantiam, ad clericorum præsertim concubinariorum, populi que mores emendandos, prædicante; inter alios quinque * milites ad pœnitentiam sunt conuersi: quos inter Gerardus, cognomento Niger, eminebat. Qui quidem seculo renuntiantes Affligemiensis in Brabantia cœnobij principia incoharunt anno millesimo octogesimo tertio. Fuerat is locus antea non nisi latrocinantium conuenticulis aptus, tertio verò post anno Gerardus Cameracensis Episcopus basilicam Affligemiensem dedicauit. Sexto autem anno primus Abbas Fulgentius ibidem est constitutus. Hæc Balduinus Niniuensis in Chronico suo manuscripto. Meyerus in Annalibus Flandriae, concionatorem illum vocat Gedericum, dicitque monachum fuisse Blandiniensem; ex verbis tamen Balduini Niniuensis videri fortasse queat, eum monachum fuisse ad D. Bauonis, quod cœnobium istud proprie sancti Petri Gandensis nuncupari soleat.

* Media ætatis scriptoribus milites sunt quos hodie quites nuncupamus.

An. 1083.

Idem Meyerus milites, siue Equites sex nominat Geldulphum, Theobaldum, Emelinum, Hargerum, Viboldum, & Gerardum: quos ait ad Hannonem Episcopum Coloniensem, pro criminum remissione, à Gederico primum missos esse, indeq; reuersos, consilio eiusdem, in Affligemiense solitudine cellam edificasse. Ceterum de anno foundationis legi olim solent apud Affligemienses versiculi isti:

Annus millenus octogenus, quoque ternus
Dum fertur, locus hic principium reperit.

Vide Sigeberti Chronicon à nobis cum MSS. codicibus comparatum.

DIPLOMA HENRICI COMITIS BRACBATENSIS, ET fundatoris coenobij Affligemiensis, qui Tornaci in hastiludio
an. 1096. occubuit.

Notent antiquitates
Brabantia
studiosi.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, Ego Henricus diuinâ propitiante clementiâ * Bracbatensis patriæ Comes & Aduocatus, omnibus tam præsentibus quàm futuris fidelibus, omne datum optimum & omne donum perfectum descendens à patre luminum. Notum vobis facimus qualiter miles quidam meus Gerardus nomine, cum alijs quibusdam, quos æquè diuina gratia & præuenit & subsequuta est, balteo militari deposito, vt melio-

rent

rem inuenirent hereditatem, militiam Iesu Christi professi sunt, & in Comitatu meo, loco ab antiquis Haffingem vocato, modo autē Nouo monasterio appellato, habitationē saluosam adhuc & desertā elegerunt, vt quantò amplius remoti à secularibus, tantò sub regula beati Benedicti Deo seruirent familiarius. Erexerunt autē Ecclesiam in honore beati Petri Apostolorum Principis, vt, vbi antea erat spelunca latronum, habitatio inciperet tandē rectè viuentium, & qui erat locus rapinæ & homicidij, mutaretur in possession. in pacis, & fructus elemosynarum. Quoni in verò locus ipse ad Comitatum nostrum hereditario iure videbatur pertinere, ego fraterq; meus Godefridus ab eisdē exorati fratribus, & pro remedio animarum nostrarum omniumq; antecessorum nostrorum, legitimè, & ex toto liberè ad altare ipsius Ecclesiæ tradidimus: præterea quoniam sæpissimè probata valdè nobis placuerit militaris eorum industria, tam pro seculari eorum amicitia, uam pro remuneratione diuina, de eodem alodio adiacente, & ad seruitium nostrum remanente, in siluis & pratis, in campis & pascuis, in piscationibus & venationibus omnem eis usum habere nobiscum. Vt autem per amplius beneficium maius ad Dei seruitium cresceret eis desiderium, capellam nostram liberā in Vuauera subterius sitam, cum tota decimatione superioris Ecclesiæ, cum debita institutioni presbyteri subiectione, cum terris

*Vuauera
sis capella
datur af-
fligementi-
bus.*

* muneris

insuper aliquibus nostræ culturæ subsistentibus, cum telonio & maceria cum molendinis & curtibus ad nos in eadem villa pertinentibus, huic traditioni legitimè addidimus. Quod si, vt verè de misericordia Dei præsumimus, ad meritum eorum accesserit & * numeris Abbatem eligere, baculumque super altare positum ipsi comittere, nullo Principe, nullo Episcopo contradicente, in eorum erit potestate, quatenus secundum eorum regulam eligatur, qui eligendus est, & per ostium Iesu Christi ingrediatur qui ordinandus est, remotâ omni alienâ contradictione & suspectâ occasione. Nos verò de aliqua sibi illata iniuria si appellare voluerit, quasi pro animabus nostris, pro eis nos exponemus, nec quidquam aliunde de loco illi nisi orationes fratrum, & Dei retributionem recipere volumus. Et vt hæc nostra traditio, vel conditio omnibus retrò seculis rata & inconuulsa permaneat, charta & atramento rem vti est, notamus & roboramus. Ante omnia Dominum omnipotentem & Sanctos eius citamus, & fideles nostros, qui huic traditioni interfuerunt, idoneos testes subterfirmamus. Steppo Brussellensis, & frater eius Vualterus, Balduinus de Alost, Gerardus de Cumberfaca, Adalbertus Snakart, Theodericus de Budengem, Anselmus de Erpe, Sigerus frater eius, Herebrand de Hordingoschen, Folcardus & Godescalcus filij eius Ingelbertus Kaluastert, Sigerus Sanderlensis Onulfus
de Mil-

de Miluerschen, Gislebertus pe Laca, Arnulfus & Obertus de Ordengehem, Henricus Cameracensis Ecclesiæ Canonicus, Alardus Canonicus, & Godero & Meinerus Clerici de Louania, Ioannes Canonicus de Petingehem, Gerardus de Leneca, Godefrius de Lathem, Franco, Amandus, Hugo de Bruffelle, Amulricus de Beckensele, Higerus de Aloft, Vualterus de Afca, Vualterus de Hamme, Actum est hoc anno ab incarnatione Domini CIO. LXXXVI. Regni verò Henrici Regis 35. Præsulatus Gerardi Episcopi X.

An. 1089.

DIPLOMA GODEFRIDI
PRIMI, COGNOMENTO BARBATTI, Ducis Lotharingiæ & Comitis Louanienfis, qui fuit frater Henrici Comitis Bracbatensis.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, ego Godefridus, Dei miseratione Dux & Marchio Lotharingiæ, & Comes Louanij, audiens Apostolum exhortantem, dum tempus habemus operemur bonum ad omnes, maximè autem ad domesticos fidei, fratres in cœnobio Affliginiensi, Deo & sancto Petro seruietes, terrenæ meæ hereditatis participes facere disposui, vt in cælo heredum Dei, & coheredum Christi consortio merear aggregari. Quia enim idem cœnobium in meo allodio fundatum, à me & fratre meo Comite Henrico libertate donatum, Deo incre-

T s men-

mentum dante, in breui plurimum creuit, tam fratrum numero, quàm religionis testimonio, congaudens eius prouectui, & cooperari volens profectui, in quibuscumque sciui, vel potui, illud honorare, exaltare, & munire dignum duxi. Veniens igitur ad altare sancti Petri, cum duobus filijs meis Godefrido & Henrico, plurimis hominum meorum, tam liberis, quàm seruis presentibus, astante etiam Petro, loci ipsius Abbate, cum tota congregatione, quod immunitatis siue libertatis iam olim cum fratre meo donaueram, filijs meis collaudantibus, innouaui. Quidquid etiam ex meo allodio, vel emtione vel hominũ meorum collatione fratres acquisierant, cum omni vsu, iure & seruitio ad ipsam terram pertinente, in siluis, pratis, aquis, & pascuis liberè tradidi. Cellam quoq; sanctæ Mariæ in VVauera, sicut etiam cum suis appenditijs præfatus frater meus donauit, item cellam sanctæ Mariæ in Fliderbeca, quam ego eidem Ecclesiæ subieci, terram in Selleka, quam à Stephano de bunlar fratres acquisierant, terram apud Cobengé, quam Arnulfus de Rode cum vxore sua Mabilia eis vendiderat. Item terram in * Itte, quam à VValtero Amandi filio emerant, & cetera omnia, de quibus ego, vt liber Ecclesiæ aduocatus donum susceperam, super prædictum altare legitimè reddidi. Licentiam etiam eis indulsi, emendi, & acquirendi, quæ possent ex allodio meo, quod homines mei à me in beneficio tenebant,

& à te-

VVauera.

Fliderbeca.

* forte
Itte.

& à telonio meo in omni terra abfolui. In electione Abbatis eorum nihil iuris me habere recognoui, nihil dominationis, seu violentæ potestatis super locum ipsum mihi retinui. Si autem de aliqua iniuria sibi illata fratres me appellauerint, ibi aduocatum, iudicem, & vindicem me recognoscam, & contra malefactores eorum, ac si pro anima mea, me eis opponam. Nec fas fit in posterum vlli successorum meorum, ad hoc exequendum, aliquem personæ suæ vicarium subrogare, sed quicumque Comes terræ Brachatenfis fuerit, ipse mihi sicut honore & potestate, ita beneuolentiâ & affectu ad defensionem Ecclesiæ succedere debet. Hæc ergò statuens, pro redemptione animæ meæ, & fratris mei, & parentum meorum, in tutamen etiam salutis, & honoris filiorum meorum, & omnium successorum meorum, nullum aliud munus vel seruitium exegi, nisi orationes fratrum, easdemq; solas posteris meis pro omni munere exigendas, & seruitio dereliqui. Quæ vt nota fiant omnibus & præsentibus, & post nos venturis, scripto ea mandari, & sigilli nostri impressione, & testium adstipulatione, filiorum quoque meorum voluntario consensu, roborari feci, & ne à quoquam temerè violentur, in præuaricatores anathematis sententiam ab Abbate promulgari postulauit. Testes horum omnium fuerunt, duo filij mei, Godefridus & Henricus, Onulfus Presbyter, Godezo Capellanus, Vual-

terus

An. 1138.

terus de Crainhem, Henricus de Allica, Hugo Rampart, Vualterus de Merbeca, Arnulphus de Opendorp, Gosuinus Hirundo, Vualterus de Vvembleue, Nicolaus de Ozkerka, Arnulfus de Bigardis, Arnulfus de Rode, Lambertus de Sauenthem, Giselinus de Hunzeghem, Anselmus de Capella, Franco Pincerna, Gosuinus Clubbiue, Rinerus de Hauerel, Gosuinus filius Modebaræ, Franco filius Mariæ. Acta sunt hæc anno ab incarnatione Domini CIO. C. XXXVIII. Indictione prima, in Pontificatu Innocentio, in regno Conrado præfidente.

DIPLOMA B. IDAE, MATRIS GODEFRIDI BVLLONII, Ducis Lotharingiæ, & post Regis Hierosolymorum.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Ego Ida Boloniensis Comitissa, humilis Christiana, cunctis in fide manentibus gaudia promereri promissa fidelibus. Notum fieri cupio, tam præsentibus, quam futuris, signum meæ dilectionis, erga Dominos meos, & fratres, videlicet monachos cœnobij Noui monasterij, cui vocabulum Hafflingem inditum erat ab antiquis. Quoniam mihi, multisque eorum complacuit conuersatio, & religionis effectus, dignum duxi me commendare talium orationibus, nec in incerto
diuiti-

diuitiarum sperare, sed has potius cum eis
 participare. Igitur in allodio meo, & villa,
 quæ vocatur Genapia, pro salute animæ meæ, *Ida Gena-*
 patris quoque mei Ducis Godefridi, & Com- *piensem*
 itis Eustathij Domini mei, Ecclesiam cum de- *Ecclesiam*
 cimis & vniuersis eius redditibus, firmiter *dat & affli-*
 perpetuoque iure tenendam dedi supradictis *gemen sibiua.*
 fratribus; in idipsum filijs meis Godefrido,
 Eustathio, Balduino mihi cooperantibus.
 Filius quoque meus Dux Godefridus in ea-
 dem villa Genapia quinque mansos terræ do-
 nauit iisdem fratribus, ad quos ego postea in
 augmentum concessi quasdam partes cir-
 cumiacentes, planè sextum mansum conti-
 nentes, ab omni comitatu, & censu tributario
 liberas & expertes. Insuper autem quidquid,
 sibi vendicabant, quippe quod à prioris doni
 tempore possederant, & vsibus suis assigna-
 uerant, siue in siluis, siue in pascuis, siue in
 * sartis, eis concessi eadem libertate, quâ te-
 nuï, sed & omne participium in silua, & reli-
 quo vsuario communi, in hoc nihilominus
 filijs meis consentientibus mihi. Factum est
 autem hoc apud Traiectum in Ecclesia S. Ser-
 uatij confessoris, præsentibus etiam reliquijs
 sanctæ Gertrudis virginis pro simili negotio
 illuc tunc allatis. Vt autem hæc traditio om-
 nibus retrò seculis rata & inconvulsa per-
 maneat, omnem rem, vti gesta est, literarum
 memoriæ commendamus, & sigillis nostris
 ego & Godefridus filius meus roboramus, &
 testes idoneos, qui huic rei interfuerunt, sub-
 terfi-

* Satis.

terfi-

ter signauimus. ¶ Signum Lamberti nostri Capellani, S. Roberti Capellani, S. Gerardi Comitis de Gelre, & fratris eius Henrici, S. Godescalci de Iacen, S. Henrici de Cuc, S. Arnulfi de Rede, S. Cononis de Montaur, S. Theoderici de Bemel, S. Hende Birbaica, S. Balduini de Ostruic, S. Vualteri de Grimberges, S. Reyneri Aduocati Leodicensis. Denique de scriptis testibus, & illud notum facimus, quod Comes Henricus qui eandem villam in beneficium à nobis tenuit, duobus annis antequam hæc donatio confirmaretur, nobis reddiderit ad opus fratrum, quod ad eum pertinuit. Factum est autem hoc incarnationis Domini anno millesimo nonagesimo sexto, Indictione quarta, regnante Domino nostro Iesu Christo: anno etiam profectionis Christianorum contra paganos Ierusalem.

An. 1096.

DE Affligemiensis cœnobij exordijs, de q̄ eius filiabus, & vt sic dicam, traducibus, puta VVauerensi, Fraxinensi, Andreano, Forestensi, Bornehemienſi, Bigardiensi, & Fliderbecano monasterijs siue cellis, distincta temporum serie, leguntur ista in manuscripto Sigebertini Chronici exemplari Lipsiano.

An. 1083.

Anno CIO. LXXIII, Affligemense cœnobium tale, auxiliante Deo, sumit exordiū. Prædicante Vuetherico seruo Dei, qui quasi stella matutina in medio nebulae, effugandis obscuritatibus erroris apparuit, conuersi quinque milites suis integrè renuntiant. Inter quos

quos Gerardus Niger, qui cæteris excellentior videbatur, doctoris sui consilio animatus, cum socijs locum Afflighem dictum, sicut nomine, sic omni barbarie incultum (quippe qui latrocinantium tantum conuenticulis aptus erat) ædificare, & claustrum in eo exstruere aggreditur.

Anno CIO. LXXXVI. Affligemensis cœnobij fundatores, qui omnibus abiectis ita nudi ad ædificandum claustrum conuenerant, ut nihil secum, præter panes tres, dimidium caseum & pauca ferramenta detulerint, vix tribus annis exactis, à Gerardo II. cameraensi Episcopo, in honore Apostolorum Petri & Paulli, Ecclesiam dedicari faciunt.

An. 1086.

Comitissa Adela, cum duobus filijs suis, Henrico & Godefrido, ad ædificandum inibi cœnobiũ, eundem locum libertate donauit.

Prædicti fratres monachos, à quibus monachicum ordinem discerent, sibi adlociauerunt.

Anno CIO. LXXXVII. Dominus Fulgentius huius cœnobij primus Abbas hoc anno electus est in festiuitate S. Martini.

An. 1087.

Anno CIO. LXXXVIIJ. Dominus Fulgentius primus huius cœnobij Abbas consecratus est in festiuitate S. Gregorij.

Anno CIO. XCI. nobilis vir Heribrandus diuinâ reuelatione admonitus à S. Petro apud Afflighé ad conuersionem venit; qui XXX. die mox à Deo vocatur. Quem secuti quinque

An. 1091.

flij

filij eius, frater quoque magni nominis & Potentiæ, nomine Ingelbertus, omnes tonsurati ad cœlestes thesauros terrena patrimonia transtulerunt.

Genapia.

Anno CIO. XCVI. Ida Boloniensium Comitissa tradidit nobis Ecclesiam, quæ est in villa Genapia, cum decimis & vniuersis eius redditibus, consentientibus filijs suis, Godofrido Duce, Eustathio & Baldeuino.

* *Godofridus Bullonius.*

Idem * Godofridus Dux, filius in eadem villa quinque mansos terræ nobis donauit, ad quos ipsa postea quasdam partes circumiacentes, planè vnum cōtinentes, in augmentum concessit.

Fraxinensis cella.

Anno CIO. XCIX. cellam Fraxinam Dominus Fulgentius Abbas suscepit regendam. Porro Fraxina seu Fraxinea cella, Gallicè Fresne, Prioratus est in Gallo-Brabantia, cuius initia Ereburgipia matronæ debentur.

Cella S. Andrea.

Anno CIO. C. cellam sancti Andreæ prope Brugas sitam Dominus Abbas Fulgentius suscepit regendam. De ea fusè egimus cap. xlviij.

Forestum.

Anno CIO. CV. immunitas Affligemensis Ecclesiæ etiam Apostolicâ auctoritate à Paschali Papa corroboratur, anno VI. Pontificatus eius.

An. 1120.

Dominus Fulgentius Abbas locum, qui Forestum dicitur, suscipit. Vide cap. lvij.

Anno CIO. CXX. cellam in Bornehem Dominus Abbas Fulgentius suscepit regendam,

dam,

dam, tradente Abbate, & Canonicis eius monachis factis, quia per eos regi non poterat.

Est autem *Bornehemium Flandriae municipium, titulo Baronatus illustre, inter Antuerpiam & Teneramondam opida, ex opposito Tamisia, ad veterem alueum Scaldis fl. situm; in quo Abbatiale Canonicorum regularium olim cœnobium, circa annum millesimum centesimum fundatum existit, cuius hodieq; rudera ac vestigia spectantur. Sed N. Bornehemienſi Abbate secundo, cum sodalibus suis, institutum Benedictinum in Affligemio amplectente, vniuersa eius loci prædia Affligemiensibus accesserunt. Hodie Bornehemium Præpositura est ac parœcia, Affligemiensi Abbatia annexa.*

Bornehemienſis olim Abbatia.

Anno CIO. CXV. Domnus Fulgentius Abbas locum, qui Fliderbeke dicitur, suscipit. *Vide cap. l.*

Fliderbeke.

Anno CIO. CXXXIII. Domno Fulgentio Abbati locus Bigardis commendatur. *Vide cap. lxi.*

Bigardia.

Anno CIO. CXXXIX. Godefridus Louaniensis, Dux Lothariensium moritur, & Affligemiensis templi sepultura honoratur.

An. 1139.

Anno CIO. CXL. Henricus Comes, filius Ducis Godefridi, superiori anno defuncti, militiæ cingulo deposito, Affligemiensis monachus factus, cœlestis militiæ signaculum accepit, & citò vocatus à Deo migravit.

An. 1152.

*Bruxella in
basilica S.**Nicolai me-
ritis B. Ma-
ria plurima
patrantur
miracula.*** Capellam
B. Maria in
Vuauera
Henricus
Comes Bra-
chatēsis de-
dit Afflige-
miensibus
an. 1096.
Vide cap.
xliij.*

Anno CI D. Clij. in Ecclesia S. Nicolai, quæ constructa est in opido Brusellensi, S. Maria mater Christi operata est tanta miracula, quod à temporibus Apostolorum adeò magna & frequentia, in tam breui tempore nusquam sunt audita. Dum enim consensu Abbatis Affligemensis, & consilio fratrum, feretrum illud in honore S. Mariæ auro & argento operiendum, ab Ecclesia* Vuauerensi, cum cæteris reliquijs, quæ in eadem continentur, fuisset allatum, & in Ecclesiam S. Nicolai reuerenter locatum, statim operante diuina virtute, per merita gloriosæ virginis, cæci visum, surdi auditum, claudî gressum receperunt, & tot infirmi variis languoribus oppressi, à Paschali hebdomada vsque in diem natiuitatis S. Ioânis sanitatē optatā consecuti sunt. Si fratres supradictæ Ecclesiæ hæc per singula stili officio fideiû memoriæ commendassent, non paruum volumen posteris profuturum conscripsissent.

Hoc bono odore tota prouincia in breui resperâ, non solum ex nostris, sed & ex valde remotis partibus factus est concursus diuitem & pauperum: diuersæ ætatis, & vtriusque sexus fideles cum oblationibus suis conuenerunt, & tantam pecuniam, quæ non facile æstimari potest, hac ratione diuidendam obtulerunt; partim scilicet in sustentationem pauperum, partim in restorationem Ecclesiarum, partim in vsus fratrum in Ecclesia Affligemiensi, vel Vuauerensi Deo seruienti-

um. Ab-

um. Abbas etiam Affligemienſis, & fratres eius, pedites vsque ad ipſum opidum conuenerunt, vbi albis veſtiti & cappis induti, proceſſionem multitudine monachorum compoſitè & honeſtè ordinauerunt, & ſic cantando, Deum & eius Genitricem collaudando, cum magna gloria & applauſu totius populi: qui ea die dicuntur fere ad xxx. milia conueniſſe, Eccleſiam S. Nicolai intrauerunt. Atteſtari ſunt fideles, numquam ſe aliquo conuentu, qui factus ſit aliquando, ſiue Imperatoris, ſiue iuſſu Romani Pontificis, tam honeſtam, & tam bene ordinatam proceſſionem viſiſſe.

Quoddam inſuper beneficium, quod non eſſet ſilentio prætereūdum, imò ſuper cetera commendandum, ipſa glorioſa Domina contulit toto illo tempore fidelibus ſuis, per quod bella multa, quæ iam, inſtigante maligno, concitata fuerant, & ſeditiones conſopitæ quieuerunt. Dum enim ex diuerſis partibus multi conueniſſent, de quibus auditum eſt, quòd inimici eſſent ad inuicem, ſtatim ſine vlla exactiōe pecuniæ, vel qualibet ſatisfactiōe, quæ inter ſæculares in huiusmodi negotiis ſolet fieri, ſolo Dei timore, & amore piiffimæ Matris correpti, interuentu fidelium in pace reconciliati ſunt.

Hoc finito tempore relatū eſt feretrū illud in ſupra nominatam Eccleſiam cum reliquiis; nec tamen toto illo anno deſijt Mater miſericordiæ à coeptis circa infirmos beneficiis.

An. 1153.
Orse Lieue
Vrouwe
van VV
heren.

Anno CIO. CLIII. Brusellenses opidani Dominam nostram (sic enim aiunt) de Ecclesia Vvauerensi deuotè & humiliter tollentes, cum honore susceperunt, & suo tempore pacificè & cum gaudio remiserunt.

Hactenus ex MS. Sigeberti Gemblacensis Chronico, quod à monacho Affligeminiensi auctum, V. Cl. Iustus Lipsius è sua ad nos bibliotheca transmisit.

Affligemiense porrò cœnobium, inter Bruxellam & Alostum opida loco amœnissimo situm visitur; cuius quidem loci dignitas Abbatialis, Apostolicâ ac Regiâ auctoritate, Archiepiscopatus Machliniensi. patrum memoriâ instituto, est annexa.

CAPVT LXXI. MVNSTERIENSIS

Seu Monasteriensis, B. Virginis Abbatia, olim extra, nunc intra muros vrbis Luceburgensis sita.

HAud longè à muris vrbis Luceburgensis, in iugo montis, inter ruinas castri Veteris Luceburgensis, & castri Mansfeldici, à Petro Ernesto Mansfeldio, anno millesimo quingentesimo nonagesimo, exstructi, celebre olim exstitit cœnobium, BB. Apostolis Petro & Paulo primitùs dicatum, post Deiparæ Virginis cognomento donatum, quod ob excellentiam præ
ceteris